

direktøren, desuden koste 100,000 Kr.“ Nu vil jeg ordret læse nogle faa Linier op af Vandbygningsdirektørens Skrivelse, for at Forsamlingen selv kan dømme om, hvorvidt dette er en fyldestgørende Fremstilling af, hvad Vandbygningsvæsenet har sagt: „Naar Løbet ved Hvide Sande er lukket, kan man nogenlunde sikkert gaa ud fra, at et fyldestgørende Afløb fra Ringkøbing Fjord kan tilvejebringes“ — det er ved Nymindegab, det fremgaar af Sammenhængen — „ved Hjælp af de to Sandpumper i Løbet af et Aar med en Udgift til disses Drift af tilsammen ca. 100,000 Kr.“ Dette er, hvad der er gengivet i Betænkningen, men nu kommer der i en Parenthes: „altsaa ca. 10,000 Kr. ud over de ordinære Bevillinger.“ Det vil med andre Ord sige, at Bekostningen er ikke 100,000 Kr., men kun 10,000 Kr., og det kan ingen udenfor Udvalget af sig selv finde ud af. Jeg kan ikke se rettere, end at naar Oplysningen sættes ind i Betænkningen paa den Maade, er det Tendens, og saa er det at give Tinget, som skal tage Beslutning i denne Sag, en mangelfuld Vejledning.

Jeg er i det væsentlige færdig. Jeg har endnu kun to Betragtninger at gøre gældende. Vi have sagt fra vor Side, at vi synes, at den Tid maa være omme, da man eksperimenterer, man maa skaffe stabile Forhold. At skaffe en Løsning, der kan tilfredsstille alle Parter, er umuligt. Efter min Mening bliver det Fiskeriet, der i sidste Instans maa komme til at resignere. Men hvad man kan opnaa, er, at Forholdene blive saa stabile, at alle, der bo om Fjorden, kunne indrette deres Erhverv efter stabile Forhold, at de kunne vide, hvad de gaa ind til, at de ikke komme til at staa saaledes som Befolkningen oppe ved Hvide Sande, at de anskaffe Baade, Materialier og Redskaber — de paastaa til over 100,000 Kr. — og saa maaske pludselig faa det helt eller delvis gjort værdiløst. Vi maa skaffe Befolkningen derovre rolige og stabile Forhold. Et Eksperiment med en Sikring, som faas for 1 Mill., medens Planen var, at det skulde være 3½ Mill., har man efter vor Opfattelse ikke Lov til at anstille.

Men dertil kommer en Ting, jeg til sidst meget stærkt vil understrege. Jeg kan ikke tænke mig, at de Folk, som overhovedet kende noget til Vesterhavet, kunne lade være at se, hvor uhyre kunstigt dette Forslag er om at lave en fast, en stor aaben Kanal og saa, naar det kniber, næsten paa barnlig Vis — det er maaske fra Sagskundskabens Side fuldkommen be-

rettiget, det siger jeg ikke noget til — sige: Ja hvad, saa bygge vi lidt ind i Kanalen, saa bliver Løbet saa og saa snævert, og saa gaar det nok. Det er i alt Fald en kunstig Ordning, en Ordning, som ikke i mindste Maade er anvist af Naturen. Men i Udløbet ved Nymindegab, som jeg før har skildret det, og til hvilket vi ikke binde os i mindste Maade, forekommer det mig, man har fundet den Anvisning, som Naturen giver til tvangfrit og uden Vanskeligheder at løse dette Spørgsmaal. Man vil lægge Mærke til, at med denne Udvej ere Katastrofer udelukkede. Indstrømmen reguleres op igennem Nymindekanalen, den møder Vandet indefra, og der er hverken indtraadt Katastrofeoversvømmelser eller Oversvømmelser, der have medført Ulemper af en saadan Karakter, at de have kunnet fremkalde Klager. Paa samme Maade er ogsaa Udstrømmen i Orden. Naar der ingen afgørende Klager har været, betyder det, at Afvandingen paa samme Maade er gaaet regelret for sig. Endvidere viser Erfaringen, at da der i 1892 var dannet et Udløb, holdt det sig uden nogen som helst Art af Sikring konstant med det samme Profil. Det vil sige, at det var naturligt for Vandet at holde dette Profil og holde Løbet aabent. Det forekommer mig, at her ligger — hvad skal jeg kalde det? — et Fingerpeg om, at her er det Sted, hvor man ser, hvad det kommer an paa, her er der noget, som man kunde kalde en ret Balance mellem Fjorden indenfor og Havet udenfor. Ingeniørkunstens Opgave her er efter min Mening ikke den at skabe et kunstigt Udløb, der nok, om jeg maa bruge det Udtryk, klarer Butikken, men at finde den Vej, som Naturen selv anviser som den rette. Ingeniørerne maa sige os, hvor Udløbets og hvor Indløbets naturlige Beliggenhed er, og der eller i Nærheden deraf bør Opgaven løses. Det forekommer mig, at efter de Erfaringer, vi have gjort ved Nymindegab, kan man ikke være i Tvivl om, at der ligge de rolige, stabile Forhold, ogsaa de stabile Forhold i Fjorden, som føre til den rigtige Løsning. Om det saa skal være ved Hegnet eller noget nordligere, kan jeg ikke sige.

**Hammerich:** Jeg skal søge at brede mig lidt mindre om en Del af de Spørgsmaal, som her kunne komme for, end i alt Fald den ærede sidste Taler gjorde, men jeg kan dog ikke andet end lægge an paa at motivere mit almindelige Syn over-